

יום א', ב' באדר ב' תשנ"ז (11 במרץ)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

אמרו חכמנו (במסכת אבות כ"ט):

כל שמשלכך את ממצא'ם בשמחה, כך משלכך את
מרבין בשמחה. אמר רב פפא הלכך, איש ילדא שיש לו
עם הנכר דין, ישמח מלכון איגו בערפאלו'הם במורל את
למלכו ואלו, וימצא עצמו במורל אתר למלכו בריא. רפי'
למן השמים ממצא'ם צבא צבא צבא ושובעין שמחה למורל
למלכו. ואין מורל למלך יור מלול אתר, שרמיה בו ברכה
לפיא סמויה מן העין, ואין עיני'הם הידור'ה ש'למנא' ילכא
יכולה לשלם בברכה לו.

גדע כל רבה מן העל ציד בא'צטא'ני'ה באליה מורל
היה נח' לו למעבר אל ילכא, נמצא ממנו כוון ש' ילכא
שקלא מלך במורל זה יור מלכא המורל'ים, והפיל פור
הוא האור, אל מורל זו, הוא מורל אתר. רפי' מורל'ה היה
הלמח אחרי כן בשניפך זהם הימון לשמחה והאל
יום טוב.

ולא ימי פורים בלבד ימים של שמחה הם אלא
כל המורל כך, לכן כמעט אסור (פרקט):

"והמורל אשר נפך רבים מימיו לשמחה"
כאומר, כך צבא של מורל זה ששונא' ילכא
כואים בו ימון ואף ז'שדא, ואינו אלא אתר
גנוז של שמחה ויום אג גשג'ל ילכא.

[ספר הגזע]